

Wrzesień 1939

1 września 1939 – wojska niemieckie wkraczają do Polski

Bombardowanie Warszawy

Po bitwie pod Lwowem

Spotkanie wojsk Wehrmachtu i Armii Czerwonej w Brześciu. Heinz Guderian i Siemion Kriwoszejn przyjmują defiladę oddziałów obu armii. 22.09.1939

Kampania wrześniowa trwała krótko, ale była epopeją bohaterstwa, poświęcenia i wytrwałości żołnierzy w warunkach wprost beznadziejnych. Nie ma na świecie wielu narodów, które mogłyby z równą odwagą i determinacją stawić czoła tak przeważającej liczebnie, technicznie i organizacyjnie sile, jaką dysponowali Niemcy. Na Polskę zostały rzucone wszystkie siły, na zachodnich granicach Niemiec pozostały jedynie nieliczne jednostki rezerwowe. Wojny tej nie mogliśmy wygrać, ale wstrząsnęliśmy światem, zbudziliśmy go z letargu. Wojna stała się powszechna.

Siedemnastego września wkroczyły do Polski wojska sowieckie. Dalsza obrona nie miała już sensu. Walczące jeszcze jednostki otrzymały rozkaz przebijania się do Rumunii lub na Węgry, aby później u boku sojuszniczej Francji i Anglii

walczyć nadal z wrogiem. Jednakże pod naciskiem niemieckim Rumunia i Węgry, chociaż związane z Polską sojuszami, internowały żołnierzy i utrudniały dalszą ewakuację.

Początkowo Niemcy planowali uderzenie na Francję 15 listopada 1939 roku. Zdawali sobie sprawę, że kampania w Polsce odsłoniła ich strategię działania, polegającą na zamasowanych uderzeniach wojsk pancernych, na realizowaniu wojny totalnej, brutalnych metod wobec ludności cywilnej, które miały przestraszyć i złamać wolę walki. Jednak straty, jakie ponieśli w Polsce w broni pancernej oraz duże zużycie amunicji okazały się tak wielkie, że niezbędny był czas na ich uzupełnienie. Polska dała sojusznikom osiem bezcennych miesięcy na wyciągnięcie wniosków i dostosowanie strategii i taktyki działań wojennych do niemieckiego „Blitzkriegu”.